

Vahendamisteenus

Vastavalt käibemaksuseaduse (KMS) § 2 lõikele 11 tähendab vahendamine (vahendamisteenuse osutamine) maksukohustuslase tegutsemist **nii teise isiku nimel kui ka teise isiku arvel**.

Teise isiku nimel ja arvel tegutsemiseks peavad olema täidetud vähemalt järgmised tingimused:

1. vahendaja ja kauba võõrandaja või soetaja või teenuse osutaja või saaja on kauba või teenuse vahendamiseks sõlminud lepingu;
2. kauba võõrandamise või teenuse osutamise eest vastutab kauba võõrandaja või teenuse osutaja;
3. kaup võõrandatakse või teenus osutatakse kauba võõrandaja või teenuse osutaja kehtestatud või heakskiidetud hinnaga ja tema kauba või teenuse saajale kehtestatud tingimustel;
4. vahendaja käibena kajastatakse vahendaja raamatupidamises üksnes vahendustasu;
5. kauba või teenuse saajale arve väljastamise korral väljastab selle kauba võõrandaja või teenuse osutaja või muu isik, sealhulgas vahendaja, kauba võõrandaja või teenuse osutaja nimel.

Kui isik tegutseb küll teise isiku arvel, **kuid enda nimel** – siis käibemaksuseaduse rakendamisel ei ole tegemist vahendamisega, vaid kauba või teenuse edasimüümisega, mille puhul on käibe maksustatavaks väärtuseks kogu edasimüügihind.

Euroopa Liidu käibemaksudirektiivi 2006/112/EÜ artikli 28 kohaselt, kui enda nimel, kuid teise maksukohustuslase eest tegutsev maksukohustuslane osaleb teenuste osutamises, loetakse, et nimetatud teenused on saanud ja osutanud tema ise (see tähendab, **ei ole tegemist vahendamisteenusega**).

Elektrooniliste teenuste korral täpsustab seda direktiivi sätet rakendusmääruse nr 282/2011 artikkel 9a. Nimetatud artiklis on kirjas, et kui elektroonilisi teenuseid osutatakse telekommunikatsioonivõrgu, mõne liidese või portaali, nt rakenduste veebipoe kaudu, käsitatakse teenuste osutamises osalevat maksukohustuslast oma nime all, kuid nimetatud teenuse osutaja eest tegutsevana, välja arvatud juhul, kui see maksukohustuslane on sõnaselgelt märkinud, et viimane on teenuse osutaja, ning see kajastub osaliste vahelistes lepingulistest kokkulepetes.

Selleks et käsitada elektrooniliselt osutatava teenuse osutajat maksukohustuslase poolt sõnaselgelt märgitud nimetatud teenuse osutajana, peavad olema täidetud järgmised tingimused:

- ✓ arvel, mille elektrooniliselt osutatavate teenuste osutamises osalev maksukohustuslane on väljastanud või kättesaadavaks teinud, peavad olema mainitud nimetatud teenused ja nende osutaja;
- ✓ kliendile väljastatud või kättesaadavaks tehtud saatelehel või kviitungil peavad olema mainitud elektrooniliselt osutatavad teenused ja nende osutaja.

Seda põhimõtet kohaldatakse ka juhul, kui interneti kaudu osutatavaid telefoniteenuseid, sealhulgas IP-kõne, osutatakse telekommunikatsiooni võrgu, liidese või portaali, näiteks rakenduste veebipoe kaudu ja on täidetud eespool loetletud tingimused. Seejuures maksukohustuslasel, kes elektrooniliselt osutatavate teenuste osutamise puhul kiidab heaks käibemaksu sissenõudmise kliendilt või kiidab heaks teenuste osutamise või kehtestab teenuse osutamise üldtingimused, ei ole lubatud sõnaselgelt märkida, et nende teenuste osutaja on teine isik. Samuti ei ole tegemist vahendamisteenuse osutamisega ja digitaalsete mängude platvorm loetakse käibemaksu mõistes ise müüjaks (elektroonilise teenuse osutajaks) olukorras, kus platvormil mängivad eraisikud müüvad üksteisele mängusiseseid virtuaalseid esemeid ning platvorm ei väljasta ostjale arvet selle virtuaalse eseme müünud mängija nimel.

Teenuse enda nimel osutajaks ei loeta maksukohustuslast, kes üksnes töötleb makseid, mis on tasutud elektrooniliselt osutatavate teenuste või interneti kaudu osutatavate telefoniteenuste, sealhulgas IP-kõne eest, ja ei osale nende elektrooniliselt osutatavate teenuste või telefoniteenuste osutamises.

Vastavalt KMS § 4 lõigetele ¹ ja ³ ei ole vahendamisteenuse osutamisega tegemist ka järgmistel juhtudel:

1. kui isik võimaldab tarbijakaitseseaduse tähenduses internetipõhise kauplemisskoha kaudu ühendusevälisest riigist imporditud kaupade kaugmüüki saadetistes, mille tegelik väärtus ei ületa 150 eurot, loetakse, et internetipõhist kauplemisskohta omav isik on soetanud ja võõrandanud need kaubad ise. Tegelikku väärtust mõistetakse seejuures komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/2446, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 952/2013 seoses liidu tolliseadustiku teatavaid sätteid täpsustavate üksikasjalike eeskirjadega, tähenduses;
2. kui isik võimaldab internetipõhise kauplemisskoha kaudu maksukohustuslase, kelle ettevõtte asukoht on väljaspool ühendust ja kellel puudub ühenduses püsiv tegevuskoht, ühenduses asuvaid kaupu võõrandada maksukohustuslasena või piiratud maksukohustuslasena registreerimata isikule, loetakse, et internetipõhist kauplemisskohta omav isik on soetanud ja võõrandanud need kaubad ise.

Viimati uuendatud 04.09.2026